

KoMPas

Občasník farností Kadov, Moravský Krumlov a Petrovice

Datum vydání: 19. 3. 2020

Číslo: 3

Náklad: 200 výtisků

ZDARMA (nebo za dobrovolný příspěvek na tisk)

„Člověk bez principů a bez vůle se podobá korábu bez kormidla a bez kompasu. Mění směr při každé proměně větru.“

Herbert Louis Samuel

KoMPas

Úvodník

Milí farníci a všichni čtenáři KoMPasu,

zažili jste něco vlezlého? Třeba zimu? Za letošní zimní období, kdy počet dnů s teplotami pod bodem mrazu můžeme spočítat na prstech rukou, nám v našich kostelech byla mnohdy zima. Ačkoli rtuť kostelního teploměru kolísala mezi čtyřmi a šesti stupni nad nulou, což je pro kostel v zimě krásná teplota, pocitově nám často byla zima, která takříkajíc zalézala pod nehty. Zima to nebyla velká, ale zato vlezlá a nelibá.

Nicméně „vlezlé“ nemusí být nutně nepříjemné. Slyšeli jste někdy vlezlou písničku? A pak jste si ji taky ještě hodně dlouho zpívali a vlezlá melodie nechtěla vyskočit z hlavy? Dostala se takzvaně pod kůži nebo přímo do krve a obvykle Vám způsobila lepší náladu.

I KoMPas může být vlezlý. Ne jako zima, nýbrž jako melodie. Ať melodie třetího čísla, jejíž noty do notové osnovy nasázeli někteří z nás – farníci, nám s díkem všem přispěvatelům zní v myslích i srdcích a ať se k jednotlivým skladbám i preludiím rádi vracíme.

/o. Pavel Vybíhal/

Obsah:

1. Úvodník	2
2. Obsah	3
3. Pozvánka na jáhenské svěcení	4
4. Tříkrálová sbírka	5
5. Rodina	9
6. Pout' k výročí svatořečení	10
7. Když nám teče do bot	13
8. Pout' do Compostely	14
9. Cestou světla k Betlému	15
10. Koncert GOOD WORK	16
11. Recitál Evy Henychové	17
12. Vánoční zpěv v Rakšicích	19
13. Hledání Ježíška	20
14. Luštěnka - antonyma	21
15. InfoPoint	24
16. Plánované opravy	28
17. Kázání pana děkana	31
18. Chvála pletařkám	39
19. Jubileum biskupa Vojtěcha	41
20. Rozhovor s otcem biskupem	43
21. Zprávy z Kolpingovy rodiny	47
22. Slavení Velikonoc	49
23. Kalendář plánovaných akcí	50
24. Řím 2000 - 2020	53
25. Karanténa	53
26. Jak jde čas	57
27. Svátosti a svátostiny v roce 2019	58
28. Povzbuzení na týden	61
29. Drama křížové cesty	63

Pozvánka na jáhenské svěcení

**Milí farníci, bratři a sestry
v Kristu,**

již čtvrtým rokem se společně se třemi kolegy z brněnské diecéze připravuji na službu v církvi. Rok se sešel s rokem a doba přípravy se pomalu nachyluje ke konci. Dá-li Pán a vše půjde tak dobře jako doposud, měla by formace nás čtyř kandidátů trvalého jáhenství letos skončit. Protože do úplného zakončení zbývá jen pár měsíců, stanovil již otec biskup Vojtěch datum jáhenského svěcení.

Dovoluji si Vás tedy co nejsrdečněji pozvat do katedrály sv. Petra a Pavla v Brně, a to v sobotu 20. června 2020 v 9 hodin.

S láskou v srdci se již dnes těším na setkání s Vámi.

Váš bratr v Kristu Jakub Ondráček

/foto Irena Závišková/

Tříkrálová sbírka

Psal se začátek ledna, což byla situace, kdy se z návštěvy Božího dítěte v Betlémě vraceli mudrci zpět domů. A shodou okolností,

po dobrých
zkušenostech

a vlídném přijetí
v minulých letech,
se rozhodli opět
projít přes území
našich farností
a navštívit nás.

Cestou z Betléma
sprádali na nové
dary. Tentokrát ne
pro Ježíška, ale
pro Charitu,
protože i ta, stejně
jako betlémské
Dítě, dává tam,
kde je v duchu
charitativní

činnosti nejvíce potřeba. Díky naší ochotě a štedrosti mohli z rukou farníků převzít a následně za naše farnosti předat 141 387 korun českých a 50 korun dánských. Tabulky na dalších stránkách prozradí více o konkrétních místech.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020			
obec	vedoucí skupinky	výtěžek v Kč	celkem obec v Kč
Dobelice	Lubomíra Tunková	3 911,00	
Dobelice	Adéla Tunková	3 463,00	7 374,00
Kadov	Rostislav Venuta	9 571,00	9 571,00
Lesonice	Michal Veleba	8 841,00	8 841,00
Moravský Krumlov	Zdeněk Juránek	9 458,00	
Moravský Krumlov	Jana Bohunská	6 912,00	
Moravský Krumlov	Markéta Stixová	7 270,00	
Moravský Krumlov	Drahomíra Nečasová	5 620,00	
Moravský Krumlov	Marie Stixová	8 246,00	
Moravský Krumlov	Zdeněk Juránek	9 368,00	
Moravský Krumlov	Michaela Mandátová	420,00	
Moravský Krumlov	o. Pavel Vybíhal	4 955,00	
Moravský Krumlov	Michaela Mandátová	2 440,00	
Moravský Krumlov	Gabriela Kaufmanová	9 201,00	

Moravský Krumlov	Zdeňka Stixová	4 771,00	
Moravský Krumlov	Martin Čapek	3 440,00	
Moravský Krumlov	Jitka Poláková	3 754,00	
Moravský Krumlov	Pavčina Prátová	2 835,00	
Moravský Krumlov	Iveta Szabo	1 555,00	
Mor. Krumlov – DPS	Jana Bohunská	4 181,00	84 426,00
Petrovice	Josef Hercik	9 261,00	
Petrovice	Kateřina Velebová	7 622,00	16 883,00
Rakšice	Jan Janíček	8 745,00	8 745,00
Rokytná	Robert Illek	5 547,00	5 547,00

celkem: 141 387,00

Následující tabulka je současně také srovnávací tabulkou s rokem 2019.

OBEC	2019	2020	celkem v obci
Dobelice	6 979,00	7 374,00	14 353,00
Kadov	9 582,00	9 571,00	19 153,00
Lesonice	8 958,00	8 841,00	17 799,00
Moravský Krumlov	80 356,00	84 426,00	164 782,00
Petrovice	17 070,00	16 883,00	33 953,00
Rakšice	11 522,00	8 745,00	20 267,00
Rokytná	5 029,00	5 547,00	10 576,00
celkem	139 496,00	141 387,00	280 883,00

farnost M. Krumlov	96 907,00	98 718,00	195 625,00
farnost Petrovice	33 007,00	33 098,00	66 105,00
farnost Kadov	9 582,00	9 571,00	19 153,00
počet kasiček	22	24	

A kdeže byly ty peníze severoevropského Dánska? Ty byly vhozeny do kadovské pokladničky.

Jménem Kašpara, Melichara a Baltazara, jménem Charity, jménem biskupa Vojtěcha Cíkrleho i jménem našich farností patří všem upřímné Pán Bůh zaplat'. Velké poděkování patří i dětem, které na sebe vzaly roli tří králů, jejich rodičům a v neposlední řadě i vedoucím tříkrálových skupinek.

/text o. Pavel Vybíhal, foto Leopold Dufek/

Rodina

Rodina je základ života. To se říká, ale já jsem tuhle pravdu poznala až v pokročilejším věku, a to tehdy, když jsem poznala Pána Boha a začala v Něho věřit. A pocítila i Jeho podporu a pomoc.

Modlím se a žádám, abych v křesťanství a v životě našla správnou cestu. Za ten rok, co se připravuji na křest, jsem spoustu věcí pochopila. Že je důležité, aby měl člověk podporu v rodině a dočkal se pomoci. V rodině křesťanů jsem ji poznala. Člověk by se

měl dočkat pomoci od svých bližních a podpory, když to potřebuje. Nejen když je vše v pořádku, ale i v nemoci a v nesnázích. Aby to uměl na oplátku i on poskytnout těm druhým, když to budou potřebovat! Cítím, že by to tak mělo být! Těším se na den, kdy se

konečně dočkám křtu. Nebude to už dlouho trvat. A budu patřit do křesťanské rodiny. Věřím, že se mi tam dostane toho, co mi v životě a v mé rodině bez Boha chybí. Pomoci a podpory, když to člověk potřebuje. Budu doufat, že se stane to, co bych si přála, a tyto dvě věci budu mít hned dvakrát. V křesťanské rodině i v té mé rodině.

/Jitka Kounická/

Pout' k výročí svatořečení

Svatá Anežka
Česká. Třicet let od
svatořečení. Děkovná
pout'. Poděkování.

Pojedu! Určitě!
Třeba i sama!

Začátkem roku
2019 jsme se na pout'
s „cestovkou“ po domluvě
přihlásily dvě. Někdy
v září i p. děkan Pavel.

Řím, listopad 2019
a tehdy - rok 1989?
Vybavila se mně slova

maminky: „Máme jet?? Co myslíš??“ „Určitě jed'te!! Bude to jedinečná událost. Také jedinečná možnost, jak se dostat na ‚západ‘ a do Říma!“ Maminka v ty dny oslavovala 66. narozeniny. Nádherný dárek! Také bychom rádi jeli, ale co se čtyřmi dětmi? Snad se tam někdy dostaneme.

Díky za papeže Jana Pavla II. Dík všem, kteří tehdy na uskutečnění pouti „pracovali“. Málo se v médiích mluví o duchovním rozměru změn, které roku 1989 následovaly. Ti, kteří zůstali doma, mohli v přímém přenosu tehdy komunistické televize sledovat mši svatou z Vatikánu. Poprvé! Tehdy - r. 1989 - při televizní obrazovce i tentokrát - r. 2019 - se to u mě neobešlo bez slzí. Těžko se dá popsat osobní prožitek.

Kdo chce zažít (osobní) setkání s Bohem, Boží přítomností, pomocí, musí se vydat na cestu. Třikrát jsem se ve Vatikánu setkala s rodinou, jejichž malou Anežku vzal papež František do rukou - nedaleko ode mě, při středeční audienci na Svatopetrském náměstí - úžasné! Díky - slzy, radost, nadšení. Prarodiče, jejichž dcera Anežku Sv. otci podávala, byli tehdy v kroji přítomni svatořečení sv. Anežky.

Jak obohacující, když v blízkosti projíždí v papamobilu nástupce sv. Petra. A co potom, když je na dosah, i když se mně nepodařilo, narozdíl od pana děkana, dotknout jeho rukou - a v tu chvíli jsem byla jak „Zacheus“ na židli - tak jako podat ruku Janu Pavlu II. při audienci na pouti Ad limina s biskupy v r. 1996. Každé setkání s papežem - sv. Janem Pavlem II. v r. 1990 (Velehrad), r. 1995 (Olomouc), r. 1997 (H. Králové), r. 2000 (Řím); Benediktem XVI. r. 2009 (Brno, Stará Boleslav), papež František 27. 4. 2014 (společné svatořečení Jana XXIII. a Jana Pavla II. - 1. neděli po

Zmrtvýchvstání - neděle Božího milosrdenství) - je milostí, kterou lze zažít v přítomnosti. Těžko přes televizní obrazovku. Pokud je to možné, vydejte se na cestu!

Setkat se s Kristem v Eucharistii lze často i v nejmenším kostelíčku. Setkat se s nástupcem sv. Petra nelze tak často. Nejčastěji v blízkosti hrobu sv. Petra.

Děkuji
Bohu, že jsem
měla „šanci“
toto vše krásné
prožít. Milost,
přízeň, sílu
Boží
v přítomnosti
zažít, z ní žít.
Obohatit sebe
i okolí, v němž
žiji.

Díky všem,
kteří mně od
dětských let
cestu k Bohu
ukazovali a víru
„předávali“.

Všem přeji bohatý a krásný život s Kristem.

/text Milena Sochorová, foto L'Osservatore Romano/

Když nám teče do bot ...

Vytoužené jarní prázdniny, cesta na hory, odměna za pololetní vysvědčení pro děti, odměna pro rodiče za namáhavou práci, vidina příjemného odpočinku.

Rádi jim zamáváme, popřejeme pěkný pobyt a šťastný návrat domů. Máme samozřejmě v hlavě různé výhrady a v duchu si říkáme: „Kdybyste raději seděli doma.“ Co naplat, musíme svoje obavy zkrotit. No, a když přijde SMS: „Dobře jsme dojeli,“ a potom MMS, jak to fičí na lyžích z kopce, člověk se uklidní a moc jim to přeje.

Pak se ale něco stane. Telefon, pláč a nemohu se ani řádně dovědět, o co jde. Špatně odhadnutá situace, bezvědomí, helikoptéra, transport do nemocnice v cizině, bezmoc, beznaděj. Co teď? Chceme pomoci, ale jak? Alpy jsou daleko, neumíme italsky, nic nemůžeme vymyslet.

Ale něco přece jenom máme! Máme víru, máme naději, máme obrovskou možnost pomáhat modlitbou! A tu sílu posíláme daleko! Daleko do nemocnice zraněnému, ošetřujícímu personálu, do hotelu nešťastnému zbytku rodiny..... Našli se tam přátelé, kteří nezištně pomohli. Tlumočením, dobrým slovem, odvozem.

Pacient už je doma a pro nás, kteří to jistí z obýváku, to znamená jen a jen moc DĚKOVAT!!!

Pout' do Compostely

Pout' je od slovesa putovati. Putujeme životem, do přírody, za krásnými stavbami, ale hlavně na poutní místa. Pěšky se chodívalo na Hostýn, na Svatou Horu, do Žarošic, do Křtin, ale taky do Vamberžic a do Mariazell. Když se po revoluci otevřely hranice, mohli jsme vyrazit do Fátimy, Lurd nebo do Medžugorie. Dnes lidé putují ještě dál.

24. února jsem se zúčastnila pěkné besedy o pouti do Santiago de Compostela. Tam putovala petrovická farnice Mgr. Eva Grunová se svou dcerou Štěpánkou. Beseda byla velice poutavá, doplněná fotografiemi, které promítal na plátno Evin manžel Bronislav.

Eva i Štěpánka letěly letadlem do portugalského Porta a odtud se vydaly pěšky na pout' dlouhou 300 km. Denně ušly 25-37 km, spaly v ubytovnách pro poutníky, občas si i něco uvařily. Do Compostely vedou tři cesty, paní Grunová si vybrala Portugalské Camíno. Jejich putování trvalo 11 dní, dvanáctý den si užívaly procházek po památkách a pak hurá domů.

Pro případ, že se k podobné pouti taky odhodláte, potřebujete batoh, náplasti na puchýře, hůl a mušli hřebenatku (*hřebenatka je atributem sv. Jakuba, je také odznakem věřících na svatojakubské pouti – pozn. redakce*). K tomu dobrou fyzickou, chuť k té pouti a taky vytrvalost. K cíli vás dovedou žluté šipky. Tak šťastnou cestu!

Paní Grunové i jejímu manželovi patří mé veliké poděkování, protože nám (pro které je obtížná i cesta k Mariánské studánce v našem městě) zbývají už jenom besedy o cestování a fotografie z cest.

/text Zdenka Illková, foto archiv E. Grunové/

Cestou světla k Betlému

„V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ (Jan 1, 4-5). Jak jinak a lépe znázornit to, jak každý drobný krůček, každý dobrý skutek rozsvítí tmu kolem nás? Na začátku adventu byla nástěnka v kostele v Krumlově tmavá, nezajímavá... Ale o Vánocích, když jsem se na ni podívala, naplnila mě radostí. Může to pro nás zůstat symbolem v našem životě... Každý dobrý skutek prosvítí tmu kolem nás a zároveň ještě pořád zůstává nějaké místo pro další dobré skutky. A každým mým krůčkem se blížím k Ježíškově... a s Jeho pomocí na konci mé cesty bude veliké světlo... Ať i Světlo Vánoc 2019 zůstane v nás.

/Tatiana Himerová/

Koncert GOOD WORK

V tomto článku se chci podělit o zážitky z koncertu skupiny Good Work. Tento třicetičlenný soubor u nás v kostele v Moravském Krumlově vystupoval již potřetí – dříve ještě pod názvem Paprsky. Když jsem se dozvěděl, že tento koncert se zde uskuteční, měl jsem velkou radost, protože být na jejich koncertu je opravdu zážitek.

Vše začalo v pátek 25. října večer, kdy skupina dorazila na faru. Ona totiž jejich vystoupení jsou vždy organizována na celý víkend. Pozdravil jsem se s některými jejich členy a už na faře zavládla přátelská atmosféra doplněná o milé pohoštění od našich farníků. „Tak milé přijetí jsme nečekali,“ zareagovali hudebníci.

V sobotu probíhalo zkoušení na farním sále. V odpoledních hodinách se členové hudebního tělesa přesunuli do Střelice na večerní

koncert.

V neděli kapela hrála při mši svaté skladby, které umocnily zážitek ze mše a naladily nás na odpolední setkání opět s touto kapelou.

Samotný koncert začal v 15 hodin – hned na úvod, po slovu pana děkana,

zazněly skladby z nového alba „Znamení“ a velmi rychle se v kostele rozhojnila již tak příjemná atmosféra. Kapelník Jirka Jakubík prokládal písně svým slovem, jemným humorem a vysvětloval, k čemu se některé písně pojí - např. že píseň Roger byla o bratru Rogerovi z komunity Taizé. Před závěrem koncertu byla v kostele velmi spontánní atmosféra, zazněly známé písně jako „Dotek světla“ a „Od Božího rána“ a díky bouřlivému potlesku skupina přidala 2 písně navíc.

Na závěr koncertu jsem s paní Dancingerovou na podiu poděkoval celé scholi mladých nadšených lidí za to, že jejich hudbou provzdušnily prostor kostela.

Věřte mi, že kdo se nemohl zúčastnit nebo tuto událost bez povšimnutí přešel, přišel o silný hudební zážitek.

/text Jiří Mandát, foto Iva Horálková/

Recitál Evy Henychové

Než v době vánoční farním kostelem v Krumlově zazněl vánoční koncert „Hej, mistře!“ a o týden později tříkrálový koncert, už v době adventní jsme byli pozváni „vstát bystře“ na koncert známé písničkářky, kytaristky a zpěvačky Evy Henychové, kterou si moje generace pamatuje z televizního seriálu „My holky z městečka“.

Adventní recitál se uskutečnil 14. prosince v kostele, který už byl poměrně „dobře vychlazen“, a zima, o které jsem psal v úvodníku, právě v těchto dnech zalézala, kam jen mohla. Přesto zpěvačka podala výkon, který rozechříval. Písňe, jako například „Bílý kaštan“, „Čekám“, „Sinaj“ a mnohé další, byly prokládány volným slovem účinkující. Mnohé písňe mi připomínaly Ježíšovo slovo Šimonovi, pozdějšímu apoštolu Petrovi: „Zajed’ na hlubinu!“ (Lk 5, 4).

Paní Henychová pro nás svůj recitál uspořádala jako benefiční, proto se zřekla honoráře. Po zaplacení cestovních výloh a nezbytných režijních nákladů, které zpěvačce vznikly, zůstaly ze vstupného farnosti na opravu fary téměř dva tisíce korun.

Zatímco já jsem jménem všech přítomných měl tu čest našeho hosta v kostele přivítat, za nás za všechny na závěr koncertu poděkoval pan místostarosta Zdeněk Juránek. Na faře pak ještě pro zpěvačku, jejího řidiče a zvukového technika pokračoval labužnický koncert, který *(chybějící slova získáme vyluštěním úkolu na str. 21)* zkomponovala paní Illková.

Všem, kteří se na uskutečnění koncertu jakkoli podíleli (třeba i modlitbou), upřímně Pán Bůh zaplať, vyjádřené slovy z písňe Evy Henychové *Sinaj*: „Vleču se s tou bagází, co mě stála život celý. Cestu vám teď ukáži, abyste to snazší měli. Táhle za tou palmou v dáli, tam, co ty tři kříže stály. Opravdu tam jeden je, ten, kdo miluje.“

/text o. Pavel Vybíhal, foto Iva Horálková/

Vánoční zpěv v Rakšicích

V poštovní schránce přistál dopis podepsaný jmény
L. Svobodová a A. Sobotková a v něm stálo:

„29. 12. 2019 se zcela zaplnil kostel sv. Vavřince v Rakšicích. Chrámový sbor Lukáše Havla jako každým rokem připravil pro veřejnost pásmo vánočních písní. Mluveným slovem jako vždy provázela paní Alena Růžičková. Zpříjemňují nám vánoční čas již dvacet let a tento rok s nimi zpívaly i děti ze základní školy a ze školky.

Děkujeme jim za tuto činnost a těšíme se na příští Vánoce.“

/foto Alena Šedrlová/

Hledání Ježíška

Jen pár chvil před oslavou putování tří králů, kteří podle hvězdy hledali nově narozeného Krále, děti naší farnosti společně putovaly a hledaly Ježíška. Navštívily několik míst, kde mnozí hledají „Ježíška“, či nějakou jeho náhradu... Děti se přišly na Ježíška ptát do porodnice, obchodu, vědeckého ústavu, domu seniorů, či věštiny. Některé jejich kroky byly správné, jiné asi ne. Ale mohli bychom dát na radu babičky, která

v příběhu dětem poradila, že Ho mají jít hledat tam, kde vládne láska.

Ocenění patří všem účinkujícím dětem za jejich úsilí a nadšení pro nacvičení a sehrání vánoční hry. I hercům dospělákům, kteří se přidali (Míša, Gábina, pan děkan) a společně utvořili krásnou atmosféru. Samotné děti jejich přítomnost povzbudila, protože to byla nakonec věc všech, nejenom dětí... Protože i to je projev víry, i to je cesta za Ježíškem. Naše víra není naivní, ani Ježíšova cesta není dětinská, ale je to víra a cesta všech.

Poděkování bez výjimky patří také schole z Polánky, která celé představení hudebně zaštitila... Bylo to krásné...

/text Tatiana Himerová, foto Martin Punčochář/

Luštěnka - antonyma

Správné doplnění chybějící věty z příspěvku *Recitál Evy Henychové* získáme vyluštěním následujícího úkolu. Antonyma, jinak nazývaná také opozita, jsou slova opačného významu. Jako příklad uvedu „zima“ - a opakem je „teplo“. Na vyznačené řádky tedy uvedte slovo opačné k uvedenému výrazu. Absentující, tedy nepřítomná

slova ve výše
otištěném
příspěvku
získáme tak, že
z doplněného
slova opíšeme
písmeno, jehož
pořadí ve slově
určuje číslo

v závorce. Vyluštěná písmena pak můžete přepsat do kolonek dole a dozvíme se, co to vlastně paní Illková zkomponovala za koncert. První tři vyluštěné výrazy jsou ukázkové.

silný	<u>slabý</u>	(4) <u>B</u>
štěstí	<u>smůla</u>	(3) <u>Ů</u>
voda	<u>oheň</u>	(2) <u>H</u>

A jdeme na to!

nalevo	_____ (3) ____
suší	_____ (4) ____
černý	_____ (2) ____
čistý	_____ (2) ____
školní rok	_____ (2) ____
mladý	_____ (3) ____
měkký	_____ (2) ____
nízký	_____ (4) ____
prodávat	_____ (2) ____
jih	_____ (3) ____
pokora	_____ (2) ____
výška	_____ (5) ____
junior	_____ (5) ____
černobílý (film)	_____ (3) ____
většina	_____ (6) ____
mrtvé	_____ (4) ____

řídký	_____	(4)	___
pravda	_____	(2)	___
dětství	_____	(4)	___
mír	_____	(3)	___
sytého	_____	(7)	___
nemoc	_____	(5)	___
noční	_____	(2)	___
žák	_____	(2)	___
muž	_____	(2)	___
vzad	_____	(3)	___
ráno	_____	(4)	___

Tajenka:

									.							
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--	--	--	--	--	--	--

					.							
--	--	--	--	--	---	--	--	--	--	--	--	--

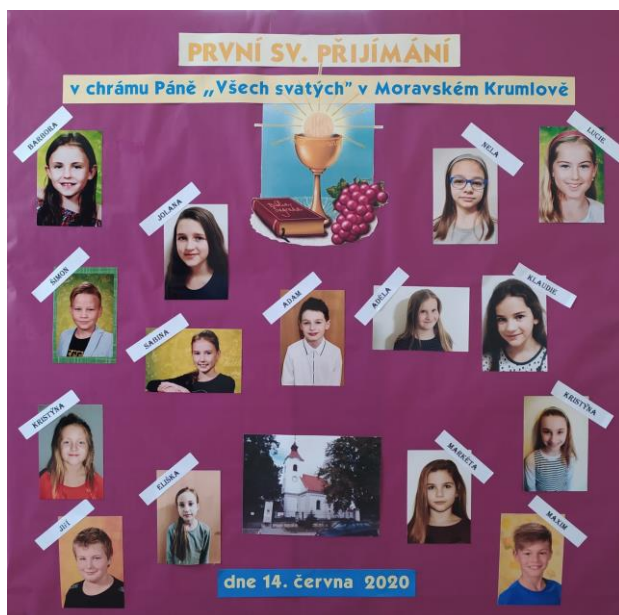
/připravil o. Pavel Vybíhal/

InfoPoint⁺

Příprava prvkomunikantů

V lednu začala intenzivní příprava prvkomunikantů, tedy těch, kteří se připravují na přijetí první svaté zpovědi a prvního svatého přijímání. V Moravském Krumlově se připravuje patnáct dětí a jejich rodiče. Při mši svaté 2. února byly tyto děti představeny farnosti. V Kadově se na 1. sv. přijímání připravuje paní katechumenka se svojí dcerou.

Vítr a kostelní střechy

Na jaře roku 2019 byl Krumlov vystaven silným poryvům větru. Vítr poškodil střechy některých našich kostelů. Několikrát bylo nutné provést menší opravu na kostele sv. Bartoloměje. Poškozena byla také střecha rakšického kostela. Opravy byly provedeny zdarma. Největší škodu napáchal vítr z počátku března 2019 na krumlovském farním kostele, kde už na opravu nestačil materiál, který měla farnost k dispozici. Oprava střechy nás stála 11 732 Kč. Letošní únor byl sice prošpikován meteorology před silným větrem, našťastí největší vítr vyhnul, varováními našemu kraji se „pouze“ střechy na kostele došlo k poškození v Rokytné, které bylo nevelkého rozsahu.

Křížová cesta na Křížák

Nebude-li příliš deštivé počasí, vydáme se o Květné neděli při pobožnosti křížové cesty na kopec Křížák. Sraz bude ve 14 hodin u kříže před farním kostelem v MK. Letos nás budou cestou provázet očití svědkové pašijových událostí, jako např. člověk, který připravil poslední večeři, Pilát, Barabáš, Šimon z Kyrény, Malchus, lotři na křížích, setník a další.

Setkání lektorů

Prožíváme Rok Bible a s tím souvisí i předávání Božího slova při liturgii. Někteří z Vás se na tomto čestném úkolu podílejí. Jako poděkování a jako malé školení bych rád pojal setkání lektorů, které se uskuteční ve dvou termínech, a to v neděli 29. 3. v 15 hodin termín bude 4. 4. v Krumlově, 2. termín bude 4. 4. v Petrovicích. Na setkání zvou všechny, kteří nám přednášejí Boží slovo ve čtení při mši sv., kteří předčítají přímluvy, a také všechny ostatní zájemce. Pozvání platí pro všechny naše farnosti, lektori a zájemci si mohou vybrat z nabízeného termínu a místa, které jim bude vyhovovat. Prosím o předchozí potvrzení účasti, z důvodu lepší organizace.

Farní rada

Farní rada je poradní a pomocný orgán faráře. Dělí se na dva segmenty: Ekonomickou radu, která je v každé farnosti povinná, a na pastorační radu, která je fakultativní, a je na rozhodnutí faráře, zda ji ve farnosti založí. Zatímco ekonomická rada spolurozhoduje o větších investicích farnosti, opravách a způsobu jejich provedení, či o nakládání s majetkem farnosti, úkolem pastorační rady je spíše pomáhat s organizací farních aktivit a také např. pobožností.

Pastorační rada je obvykle zčásti volena, zčásti jmenována, většinou na funkční období pěti let. Její mandát, kromě vypršení

lhůty, zaniká také s výměnou faráře. Tento mandát však může být prodloužen, což se stalo i v případě krumlovské pastorační rady, kterou tvoří Milada Braunerová, Hana Dancingerová, Jana Havlová, Helena Jelínková a Milena Sochorová. V Petrovicích pastorační rada nebyla, k 1. dubnu však vznikne ze dvou třetin členů ekonomické rady, kterým vyprší jejich mandát. Stávající členky ekonomické rady Marie Herciková a Jaroslava Komárková se stanou členkami nově vytvořené pastorační rady. V Kadově pastorační rada není a nebude, neboť farnost je tak malá, že by v pastorační radě museli být všichni ostatní praktikující věřící, kteří nejsou členy ekonomické rady.

Ekonomická rada je volena obvykle na pět let. Ekonomickým radám našich farností zanikne mandát 31. března. K 1. dubnu začíná nové funkční období.

A jaké je osazenstvo našich ekonomických rad? Z titulu funkce je vždy jejím členem farář. V Krumlově bude pokračovat stávající ekonomická rada ve složení farníků Josef Brauner, Milan Jelínek a místostarosta Zdeněk Juránek. Zesnulého Vladimíra Říhu od 1. dubna nahradí Marie Stixová. V Petrovicích z původního složení zůstává v radě Milan Komárek, kterého z řad farníků doplní Jakub Ondráček a starostka Irena Závišková. V Kadově se stávající radní rozhodli pokračovat v dosavadním složení, které je tvořeno jmény farníků Miroslava Hercíka, Rostislava Venuty a Anny Venutové.

Řešení luštěnky – spojování slov z 2. čísla KoMPasu

Mudrci měli hvězdu, my máme Kompas. Hurrááá do Betléma!

Plánované opravy

V našich farnostech již v loňském roce začalo plánování oprav. Zde přinášíme informace o aktuálním stavu.

Moravský Krumlov: fara a její celková obnova

1. Střecha fary dostala v roce 2019 hromosvodovou konstrukci, kde po napojení na stávající uzemňovací soustavu nevyhovuje normě zemní odpor. Proto je nutné alespoň v zemi propojit oba dvorní svody. Tato práce bude sloučena s obkopáním fary za účelem odvlhčení zdiva. Tyto práce po dohodě s členy farní rady by bylo dobré provést svépomocí.

2. Oprava fasády fary včetně zateplení dvorní přístavby. Po jednání ekonomické rady farnosti na začátku prosince 2019 bylo dohodnuto, že v roce 2020 je farnost schopna finančně pokrýt zhruba polovinu výměny oken. V následujícím roce při dostatečných finančních prostředcích pak zbytek oken a obojích dveří (z ulice i na dvůr). Všechny tyto práce budou předmětem výběrového řízení. Po výměně oken by následovala oprava fasády fary ve spolupráci s památkovou péčí, neboť se fara nachází v městské památkové zóně, i když objekt fary není památkově chráněn. O finanční podporu na dodávku a montáž nových oken jsme požádali nadaci ČEZ. Vyrozumění k naší žádosti očekáváme.

3. Kněžské hroby – za východní stěnou kostela, tedy za presbytářem, je místo, kde je pochován moravskokrumlovský děkan P. František Komárek. Má hrob, jehož provedení odpovídá roku úmrtí. Ovšem náhrobní kříže vedle stojící jsou už značně zanedbané a neodpovídají tradici, kterou v mnoha ostatních farnostech našeho děkanství farníci dodržují, a tím je skutečnost, že o hroby kněží, působících v místním kostele, je postaráno a jsou chloubou hřbitovů. U nás tomu tak není, a proto chceme toto napravit.

Již bylo započato jednání a stav hrobů zhodnocen, byl proveden první návrh na opravu. Rozpočet na zkulturnění místa, ze kterého očekávají vzkříšení kněží, je 59 175 Kč bez DPH. Oprava se bude odvíjet od toho, zda bude vyhověno naší žádosti o dotaci na tuto opravu.

Kostel v Rakšicích: Ze sbírek a většího finančního daru již byly zaplacený nové lavice. Nyní nás čeká oprava zvonů včetně jejich mechanických a elektrických součástí. Jeden ze dvou zvonů bude muset být přelit. Rozpočet na celkovou opravu je 340 000 Kč. Díky velkému daru na tento účel je nyní našetřena necelá polovina potřebných financí. Oprava bude realizována po získání zbývajících částky.

Petrovice: kostel

Oprava střechy kostela – vzhledem k tomu, že se v loňském roce nepodařilo klempířům připravit plechovou střechu pro nátěr (uvolněné drážky hromosvodů, oprava děr a oprava žlabů nad sakristií), počkáme na dokončení přípravných prací. Farní rada

schválila opravu střechy horolezeckým způsobem. Na tyto práce máme nabídku.

Petrovice: fara

Na faru v Petrovicích máme projekčně zpracovaný stávající stav a také studii pro vytvoření dvou bytů v přízemí fary. Je to varianta velmi jednoduchá a nejsou zde až tak vysoké náklady na stavební práce. Avšak mnozí víte, co dnes stojí rekonstrukce koupelny a zřízení záchodu. Nicméně první věc, kterou jsme spolu s panem děkanem udělali, bylo podání žádosti o finanční příspěvek u společnosti ADORS SAINT GOBAIN. Výsledek zatím nevíme. Žádost byla směřována na dodávku a montáž nových plastových oken do fary. Bude ale nutná schůzka farní rady i se zástupci obce, která nabízí v této opravě metodickou pomoc. Pokud se nepodaří získat dotaci, oprava bude odložena. Z farních finančních prostředků je prioritou oprava kostela.

Kadov:

1. Máme na kostele trhlínu v prostoru nad střechou boční lodi. Tuto věc řešíme se statikem a v březnu bude vydaný posudek s návrhem na její zajištění. A druhá věc je stav opěrného sloupu věže kostela. Zde budeme žádat o dotace na živém pomezí, a nebo příští rok na Ministerstvu kultury v součinnosti s Jihomoravským krajem.
2. Řešíme se starostou obce problematiku ohradní zdi hřbitova, která je v havarijním stavu. Připravuje se projekt obnovy, který chceme dotovat pomocí peněz Ministerstva zemědělství z Evropských dotací.

/Karel Hlávka, technik stavebních investic/

Kázání pana děkana

Kázání v liturgii je mluvený projev kněze nebo jáhna při mši svaté, nebo při bohoslužbě slova. Protože se však občas ozývají farníci, kteří by se k některým promluvám rádi vrátili, chci alespoň trošku vyhovět. Nelze zde přepsat všechna kázání, ač by někteří chtěli otisknout půlnoční kázání, jiný kázání z pohřbu pana Podhrázkého, dalšího zaujala homilie o službě lektorů v Neděli Božího slova. Na následujících stránkách jsem vybral tři homilie.

Dvě ty, které máme ještě v živé paměti, třetí je z velikonoční neděle minulého roku, abychom se už během postní doby mohli třeba i touto formou připravovat na Velikonoce. Necht' i tento malý návrat poslouží k oslavě Boží, k otevření Písma svatého a k dorůstání do svatosti nás všech.

7. neděle v mezidobí 2020

Podívejme se na to reálně: Jdu k holiči, na zemi jsou vlasy. Jdu k truhláři, na zemi jsou piliny. Jdu do banky... – a nic! I pero mají na šňůrce! Otevru česká přísloví a čtu: „Jak se do lesa volá, tak

se z lesa ozývá.“ Otevřu Starý zákon a čtu: „Oko za oko, zub za zub.“ Otevřu Nový zákon a... - nic takového! Naopak: „Když tě někdo udeří do tváře, nastav mu i druhou.“

Když jsme jako bohoslovci konali pouliční a domovní misie v severočeském Mostě, počáteční napětí jsme snižovali třeba i různými pokusy o humor. A tak jeden spolubratr povídá: „Když na mě někdo z okna shodí květináč, tak schovám Nový zákon a vytáhnu Starý.“ Jenže on Starý zákon není zákon odvety. Starý zákon minimalizuje újmu skrze odplatu, tlačí do pryč tento takzvaný princip odplaty. Takže ačkoliv na třech místech Starého zákona najdeme „oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,

spáleninu za spáleninu, modřinu za modřinu, jizvu za jizvu, zlomeninu za zlomeninu, život za život“ (Ex 21, 24-25; Lv 24, 20; Dt 19, 21), je to snaha o zrušení takzvané krevní msty, kdy člověk s vypíchnutým okem mohl klidně zabít toho, kdo chtěl, či nechtěl někoho oslepit. A co víc: krevní mstitel mohl vztáhnout ruku i na syna zranitele a mohl vyvraždit i celou jeho rodinu.

O Lámechovi, který se chtěl za utrženou ránu – nevíme jakou a od koho - pomstít sedmasedmdesátkrát, v První knize Mojžíšově (Gn 4, 23b-24) čteme, jak se chlubí, že za ránu zabil muže, za jizvu jeho syna. To bylo normální. Někde snad existovala krevní msta až do 19. století. Takže „oko za oko, zub za zub“ nebyl návod, jak to mnohdy chápeme, co máme dělat, abychom dotýčného jaksepatří nejlépe potrestali, ale byla to přítrž neadekvátnímu jednání, nepřiměřené pomště. A Starý zákon připravuje cestu zákonu Novému. Kde? Třeba v dnešním prvním čtení z Třetí knihy

Mojžíšovy, kde vybraný úryvek obsahuje nejen zřetelné pokyny: „K svému bratru neměj nenávisť v srdci, nemsti se, miluj svého bližního jako sebe,“ ale zdůrazňuje i motivaci k takovému jednání, která je vlastně shodná s motivací Ježíšovou: „Bud'te svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“ A na to může Ježíš během horské řeči a v dnešní pasáži evangelia s autoritou plynule navázat: „Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Když tě někdo udeří, nastav mu i druhou.“ Tady to může Pán Ježíš dovést až k Božímu zamýšlenému záměru: ne oko za oko, ale milujte své nepřátele, odpouštějte si navzájem (Mt 5, 38+44; Lk 6, 27+35). Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec (Mt 5, 48).

A teď – jak na to, když přejít do protiútoků je tak snadné? Křesťan přece není ten, kdo by si měl od ledaskoho nechat na zádech dříví štípat. Křesťan je sice křesťan, který musí reagovat v duchu Ježíšově, ale není to žádný boxovací pytel, není to, jemně řečeno, žádný hlupák nebo ňouma. Jak na to? Jak to v sobě srovnat s požadavky evangelia? Ve středu jsem v Brně navštívil „svaté knihkupectví“ a mezi knižními tituly mi padl zrak na knihu, které ještě pořádně nezaschl inkoust z tiskárny, na knihu slovenského autora Tomáše Komrsky *Zápisky z trolejbusu*. To téma mi připadlo blízké. Tak jsem do ní nahlédl a posléze ji koupil. V jedné z kapitol řidič trolejbusu píše příhodu, kterou řeknu jen ve zkratce: Asi vjel neobratně do zatáčky a z trolejí se mu vysmekly tykadla – ty tyče, které přivádí elektřinu z drátů nad silnicí do patřičných částí vozidla. Aby volně vlajícími tyčemi nepoškodil trolejové vedení, prudčeji zabrzdil a v nemilosrdném zpětném zrcátku uvnitř vozu viděl, jak se mu cestující sesouvají dopředu a někteří k podlaze. Byly tam nějaké naraženiny. Cestující ho svými pohledy začali stírat jak

zamlžené okno, jistě by přidali i nějaké to slovo. Vytvořila se bariéra. Ale on promluvil první – začal se omlouvat. Podařilo se mu tak prolomit pomyslnou ledovou krustu, která se vytvořila mezi ním a velmi podrážděnými cestujícími. I když mu při pohledu na sbírající se pasažéry srdce tlouklo v maximálních obrátkách a hrdlo měl při slovech omluvy úzkostí sevřené, dokázal touto reakcí utlumit situaci a zastavit vlny všech modřin za modřiny, které se z osazenstva trolejbusu draly vyvřít. A k tomu trolejbusák v knize píše: „Nastavit tvář neznamená dělat ze sebe odporného fackovacího panáka, ale laskavého lamače ledových krust ve vlastním nitru. Já tu krustu mívám někde v hrudním koši vlevo, mezi srdeční pumpou a ohryzkem v hrdle. Kde je míváte vy?“

Podívejme se na to reálně: Když vejdu k holiči, k truhláři, do banky, do prostředku veřejné hromadné dopravy osob, do kostela, domů, ... do Bible, ... do svého nitra... Čeho si jako první všimnu? Jakou tvář nastavuji?

Popeleční středa 2020

Popeleční středa je od slova popel. To nás nepřekvapuje. Popel je pro nás symbolem škaredosti, špíny, nesympatie, odtazitosti. Stejně tak hřích z nás činí škaredé, špinavé, nesympatické a odtazité, uzavřené do sobectví. Z toho lze vyvodit, že hříchy vlastně z člověka činí popel, spalují ho jakýmsi předpekelným ohněm. Líbí se mi jeden slovní obrat, který v povídce *Grófinka* použil Karel Čapek, když se ze špionáže obviněná grófinka Mihályová dozví skutečnou pravdu:

„Grófkina vám zesinala jako popel: to jsem ještě neviděl ženskou tak rázem zošklivět.“ Krásný postřeh. A toto dnešní znamení popelem nám má pomoci si uvědomit, jak rychle z nás hřích dokáže udělat ošklivu, jak rychle nás umí znehodnotit, degradovat z titulu člověka jako Božího obrazu.

Na stranu druhou je popel v dnešní liturgii také znamením touhy po skutečném obrácení. Popel je sice znamením rozkladu, nicotnosti, pomíjivosti, zmizení, ale nejen v dřívějších dobách, ač to možná vyznívá neuvěřitelně, se popela užívalo také jako čistícího prostředku. Tudíž znamení, které si za chvíli necháte naservírovat na čelo, je známkou toho, že dychtíme po očistě a po obrácení, po tom pravém obrácení, o kterém se hovoří v knize proroka Joela, z níž jsme četli první čtení. Koneckonců i Pán Ježíš v dnešním úryvku evangelia vysvětluje, co je to právě pokání vyjádřené postem, skutečná lítost a snaha o nápravu.

Koncem roku 2016 vyšla kniha Karola Lovaše, bývalého slovenského novináře a moderátora, dnes řeholníka jménem Šavol. Ta kniha se jmenuje „Já, neposlušné dítě.“ Už tenkrát jsem ji zaregistroval, ale říkal jsem si, že si ji kupovat nebudu, protože už nejsem dítě. Navíc obálka této knihy mi také nijak neučarovala. Ale na Vánoce toho roku mi tuto knihu přinesl Ježíšek. A tak jsem se v jedné chvíli začel do těch krátkých příběhů. A v předposledním příběhu se autor svěruje: „Byl jsem u zpovědi. Kněz mi řekl: ‚Lituj.‘ A já začal odříkávat svoji lítost. On zopakoval: ‚Lituj.‘ A já znovu začal naučenou modlitbu. Když mě potření vyzval k lítosti,

nechápat jsem se na něj podíval. Po tváři mu stékaly slzy, zatímco moje oči byly suché.“

Tento příběh, bratři a sestry, můžeme přijmout jako zamyšlení nad tím, jak chceme a budeme prožívat letošní postní dobu. Jestli i to znamení, které si na svých čelech budeme odnášet, je skutečně známkou toho, že pro naše hříchy budeme prolévat slzy lítosti my sami, nebo jestli je za čtyřicet dní bude muset spolu se svou krví prolít na kříži Boží Syn.

Boží hod velikonoční 2019

Drazí farníci, možná tomu naše (ospalé) výrazy v obličeji úplně nenasvědčují, ale prožíváme radostné ráno. Prožíváme radost ze vzkříšení Ježíše, prožíváme radost z evangelia a vůbec samotnou radost evangelia. Vždyť český překlad řeckého termínu εὐαγγέλιον je radostná zvěst, radostná zpráva. Radostná zpráva je o tom, že Bůh vzkřísil svého Syna. To vše se stalo, jak nám říká takzvané evangelium v evangeliu: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul. Neboť tak Bůh miloval svět.

Možná už jste také viděli film Jana Svěráka „Tatínek“. Tento film je dokument o životě otce režiséra, o životě známého scénáristy, herce, textaře, spolustvořitele Járy Cimrmana a tak dále Zdeňka Svěráka. Cimrmanologův život a jeho odrazy ve Svěrákových

filmech jsou opravdu nádherným svědectvím. A ve zmíněném dokumentu Zdeněk Svěrák mezi jinými vypráví krásný zážitek:

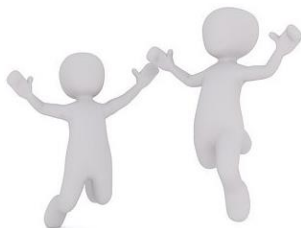
Zdeněk Svěrák je na horách a stojí ve frontě na lanovku. Protože jsem si tuto část dokumentu našel ještě na Youtubku a znovu přehrál, budu Zdeňka Svěráka citovat: „Na tomto místě se loni stala taková příhoda, já na ni nemůžu zapomenout. Stál vedle mě asi dvacetiletý kluk, cizí, a měl to prkno. Ne lyže, ale prkno. Já jsem chvilku postupoval – mlčky, a pak mi to nedalo a zeptal jsem se ho, jak se na tom jezdí, co to stojí ... On mi to vysvětlil, kolik stojí značkový, jak se to pozná a tak. A pak řekl: To jsem strašně rád, že jste mě oslovil, pane Svěrák, protože já bych si netrouf. Já už se Vás chci dlouho zeptat, jestli věříte v Boha. A bylo vidět, že by byl rád, kdybych věřil. Ale já jsem mu nemoh lhát, tak jsem řekl: Já Vás asi zklamu, Vy jste křesťan, a já jsem takovej neznaboh; ale v nejhorších chvílích se k Němu obracím, co kdyby tam náhodou byl. Tak takto je to se mnou. A von říkal: To je škoda, že jste neznaboh, protože On Vás má rád. Pán Bůh. A já povídám: Jak to můžete vědět? A on říká: No já s Ním denně hovořím. A já povídám: I teď jste s Ním hovořil? A von říkal: No před chvílí! A já říkám: Co jste mu říkal? Von říkal: Ať už se mě Svěrák zeptá na to prkno.“

Krásná a nenásilná šťára do svědomí pana Svěráka, který na to setkání nemůže zapomenout a musí nad tím přemýšlet.

Mě se především dotkla ta reakce mladíka na hercovo neznabožství. „To je škoda, že jste neznaboh, protože On – Pán Bůh – Vás má rád.“ A to je vlastně vyjádření dnešní radosti. Bůh nás má rád. Neboť tak Bůh miloval svět. Toto je radost z evangelia, ze zprávy o Ježíšově smrti a vzkříšení.

Papež František ve své exhortaci z roku 2013 „Evangelii gaudium“ – „Radost evangelia“, poznamenává: Jsou křesťané, jejichž styl vypadá jako postní doba bez Velikonoc. ... Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství ...

Tolik pro tuto chvíli ve zkratce Svatý otec. Krásná, nenásilná a prýstící výzva k radosti z křesťanského života. Spousta lidí se bojí přijmout radost evangelia, jako by přiznáním se ke Kristu a jeho Církvi měli dát hlavu do svěráku, a žijí v jakémsi klišé známého pořekadla: „Dlouhá sukně, bledá líčka, to je pravá katolička.“ Jsou vedle jak ta jedle. Je snad křesťanství o tomto? Asi ještě nezažili radost evangelia, dotek Boží lásky – nezažili ještě skutečné Velikonoce. Jsou to neznabozi, kteří se modlí jen ve svých těžkostech, pro jistotu, kdyby tam ten Pán Bůh náhodou byl. Jako učedníci měli po vzkříšení dveře ze strachu zavřeny, tak oni jsou zavřeni za svou karikaturou Boha a nechtějí slyšet, když jim někdo říká: „Pán Bůh Vás má rád.“

Drazí farníci, přátelé, přeji nám všem, abychom, v jakékoli době, zažívali radost evangelia, která pramení z víry ve vzkříšení, neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul, ale byl spolu s Ním vzkříšen k životu věčnému.

/text o. Pavel Vybíhal, foto Radmila Dvořáková/

Chvála pletačkám

Když jsem do druhého čísla časopisu KoMPasu psala výzvu pro pletařky, vůbec jsem nečekala tak velký zájem. Už jsem objednala dalších 100 klubíček a mám z toho velkou radost a všem pletačkám moc děkuji. Já si myslím, že každý zdravý člověk (je-li to možné) má těm nemocným pomáhat. Jakkoli – financemi, prací pro ně a podobně.

Abych mohla zodpovědět některé vaše zvědavé otázky, zavolala jsem do Prahy p. Bohumile a p. Mirce (obě jsou to starší dámy, jedna má už 90 let, ale obě jsou velice vitální) a zjistila jsem následující:

Obvazy se pletou z příze Sněhurka na jehlicích č. 1, 2 nebo 2,5, začíná se na 30 oček (dobře utahovat), a když se klubíčko doplete, je hotovo. Konce se zapošijí a je doporučeno při dokončení obvazu (zapošívání) pomodlit se za uživatele obvazu. Oni ještě pletou dětské obvazy na 25 oček do délky 275 vroubků. Obvazy se skládají, NESMOTÁVAJÍ!! Když se nashromáždí 450–500 obvazů, dají je do igelitového pytle o objemu 120 litrů a ten se vloží do pytle plátěného, za tímto účelem ušitého. Připojí se adresa příslušné nemocnice (posílají je do 7 nemocnic v Indii). Tyto obvazy nepodléhají clo a v Praze jsou určené pošty, odkud lze tyto zásilky posílat. V Českých Budějovicích se stalo, že s tím balíkem museli na celnici, všechno vysypat, znovu poskládat a snad zaplatit i clo, tak to

raději posílají z Prahy. Poštovné bylo drahé, podle váhy balíku 1000 - 2000 Kč. Teď po zvýšení to bude ještě dražší. Obvazy slouží jako vrchní obvaz. Na rány (chybějící prsty na rukou a nohou či jiné části těla) se přikládají gázy. Tyto pletené obvazy se perou, vyvábí, proto je nutné ruční pletení s pevnými kraji, aby vydržely to praní a aby byla ta možnost opakovaného použití.

V České republice je asi 900 takových šikovných pletařek. Pro Moravu je centrum na odeslání OMEGA Kyjov. Pan Vladimír, který tomu „šéfuje“, se ale bojí, že to pletení nebude mít budoucnost. Tak rok? Dva? Důvod? Není dostatek mladých, ochotných, kteří by došlé obvazy vložili do pytlů a odeslali potřebným nemocným. Ti, kteří to až dosud obětavě dělali, stárnou a zatím za ně není náhrada.

Od našich pletařek mám zprávy, že je tato akce těší (jen se bojím, že už si budou muset klubička zaplatit). Pletení berou jako relax. Dříve pletly svetříky, čepky, šály pro své děti, ale ty dnešní děti o pletené věci nestojí, nenosí je. A tak ruce pletařek zahálely. Do budoucna uvidíme. Já jsem měla představu, že bychom pletly průběžně dál, jen mě trochu děsí ta drahota příze a poslání balíku.

S panem Vladimírem jsem domluvená, že by se tu v březnu zastavil, to, co bude upletené, by si odvezl, jen bychom mu přidali na poštovné.

Na TV Noe jsem viděla pořad „Likvidace lepry“, bylo to opakování a mluvili tam tři muži, kteří byli v Indii, Zambii a Libérii a vyprávěli o ubohosti těch nemocných lidí. Kde je to možné, žijí v oddělených komunitách a přesto, že světové zdravotnictví je už dost na výši, lepra se úplně vyhojit nedá. Někdy naroste nová kůže,

ale je tak tenká, že stačí prstem ťuknout o stůl a rána se znovu otevře a pak se velice špatně hojí. V nemocnici ti lidé pobývají půl roku až rok a ani potom nejsou zdraví.

Všem ochotným pletačkám moc děkuji.

/Zdenka Illková/

Jubileum biskupa Vojtěcha

Rektora Kněžského semináře v Litoměřicích ThLic. Vojtěcha Cikrleho jmenoval dnes již svatý papež Jan Pavel II. dne 14. února 1990 brněnským sídelním biskupem. V pořadí třináctým. Biskupské svěcení přijal v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně 31. března 1990. Biskupské svěcení přijal velmi mladý – ve 43 letech, což je dle statistiky čtvrtý nejmladší v dějinách diecéze. Svou službu zahajoval po osmnácti letech sedisvakance, kdy v čele diecéze nestál biskup, ale po smrti biskupa Mons. ThDr. Karla Skoupého v roce 1972 ji vedl kapitulní vikář Ludvík Horký. Jako biskupské heslo si biskup Cikrle zvolil jednoduchá tu“, česky „Ne já, ale Ty“ jako zkratku Marie i Ježíše Krista, odevzdat svůj život Boha.

Letos slaví otec biskup Vojtěch 30. výročí své biskupské služby a je nejdéle působícím brněnským biskupem v historii diecéze od jejího založení v roce 1777. Na druhém místě je šestý brněnský biskup Antonín Arnošt hrabě Schaffgotsche, který vedl diecézi dvacet osm let (1842–1870).

Aktuálně se dá biskup Vojtěch Cikrle označit také jako „doyen“ současného biskupského sboru, protože je dnes nejdéle sloužícím biskupem v českých a moravských

diecézích. V letech 1990 až 2018 vysvětil celkem dvě stě čtyřicet tři kněží, z toho v roce 2012 čtyřtisícího kněze brněnské diecéze od jejího založení. Je hlavním světitelem brněnských pomocných biskupů Mons. ThDr. Petra Esterky a Mons. Ing. Mgr. Pavla Konzubla, Dr., a spolusvětitelem dalších sedmi biskupů, např. současného vídeňského arcibiskupa Christopa kardinála Schönborna nebo olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera. V roce 2009 přivítal biskup Cikrle v Brně Svatého otce Benedikta XVI., prvního papeže, který navštívil brněnskou diecézi.

/text Martina Jandlová, foto Vít Kobza/

Rozhovor s otcem biskupem

O prožívání biskupské služby otec biskup Vojtěch Cikrle hovoří v nové publikaci **„Rozhovory o Brně a službě“**. Několik otázek a odpovědí jsme vybrali i pro čtenáře KoMPasu.

Otče biskupe, jak vůbec „vznikla“ biskupská funkce?

Služba biskupa byla ustanovena tím, že Ježíš k ní vybral a pověřil dvanáct apoštolů a ti zase pověřovali k této službě další. Být biskupem není funkce, ale služba. Není vysvěcený pro sebe, ale pro druhé.

Napadlo vás někdy, že se stanete biskupem?

Ne. O tento druh služby jsem neusiloval ani po něm netoužil.

Co jste po svém jmenování prožíval?

Tíhu zodpovědnosti a zároveň dotek důvěry.

Co pro vás znamená být biskupem?

Být služebníkem Velkého. S poctami i pohrdáním. Biskupská služba je také jakýmsi projekčním bodem pro dobré i pro špatné.

Do jaké míry je biskup kazatel a pastýř a do jaké míry úředník a manažer?

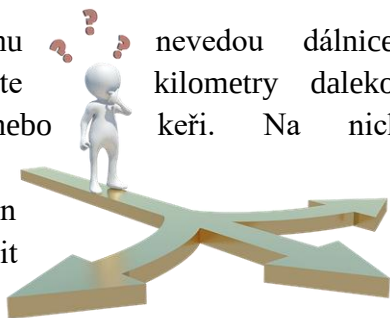
Musí nějak zvládnout všechno, i když principy práce jsou rozdílné a nalézání míry obtížné. Osobně jsem mnohem raději pastýřem než úředníkem.

Kdybyste znovu začínal, dělal byste něco jinak?

Určitě bych mnoho věcí dělal i jinak. Ale to mohu říct až na základě zkušeností, které mám, a s odstupem času, když vidím, jak se věci vyvíjely a jaké byly možnosti. O mnohých věcech nebudeme až do konce života vědět, jestli byly rozhodnuty dobře nebo špatně.

V mládí jste pracoval jako dělník na stavbě dálnice Praha–Brno. Jako biskup zase stavíte „dálnici“, která by spojovala věřící s Bohem.

Potíž je v tom, že k Bohu ale jen stezky. Na dálnici vidíte na stezce jen k nejbližšímu kameni nebo nepomůže žádný dopravní prostředek, který by nás vezl, ale jen a jen ochota na cestě k cíli „propotit trička“. Přesto jsou stezky mnohem krásnější než dálnice.

Co vlastně biskup dělá?

Ráno vstává, večer chodí spát. Mezitím je v práci, kterou bere jako službu. Musí také něco sníst, aby to vydržel. Je projekční figurou, soustřeďují se na něm napětí kněží, spolupracovníků, věřících i nevěřících lidí. V tomto případě funguje jako hromosvod, který, jak je známo, musí mít dobré uzemnění. A také funguje jako dobíječka. Ne, že by ubité dobíjel, ale dobíjí vybité. Někdy je celý bez sebe, co se na něho valí. A někdy je nejšťastnější z lidí, protože se může zblízka dívat na věci, které tvoří Bůh.

Jaká jsou vaše lidská přání a sny?

Když jsem se před mnoha lety sám rozhodoval o svém povolání, přál jsem si žít pro druhé jako Ježíš. A je to stále mým snem a mým přáním. Mám radost, když to tak je, a trápím se, když to tak není.

Splnilo se vám to, co jste si na začátku představoval?

Představoval jsem si, že biskupská služba bude těžká, a to se splnilo.

Je biskupovi vždycky všechno jasné?

Samozřejmě že není. Druzí se občas diví, proč nemůžu o něčem okamžitě rozhodnout, když „je to přece tak jasné“. Stále platí, že čím méně je člověk seznámen se všemi okolnostmi, tím má jednoznačnější a rychlejší soud.

V čem se biskupství za tu dobu změnilo?

Na začátku byly na biskupství jen dva telefony a dva počítače, dveře si podávalo množství návštěv, které věřily, že je církev bohatá a vlivná, a chtěly toho využít pro sebe. Dnes máme nejen víc telefonních a jiných přístrojů, ale také víc než tehdejších asi sedm zaměstnanců, kteří pracují v nově vytvořených odborech, odděleních, centrech... Kněží a spolupracovníci jsou pro mne velkou pomocí a děkuji jim za obětavé nasazení a službu církvi.

Co vám roky v biskupském úřadě daly?

Bezesné noci i radostný úžas z toho, co tvoří Bůh.

Co pro vás brněnská diecéze znamená?

Domov, životní lásku a místo služby, ke které mě pozval Bůh.

Kde berete sílu do každého dne?

Pro biskupa musí být pramenem síly modlitba. Být s Bohem a naslouchat mu. To je asi základní věc. A když je břímě tíhy pastýřské služby velmi těžké, pomohou slova svatého Augustina. Ten v jednom svém kázání při výročí svého svěcení o biskupské službě řekl: „Čím větší láska, tím lehčí břemeno.“ Protože láska činí všechno lehkým.

Jaký máte cíl?

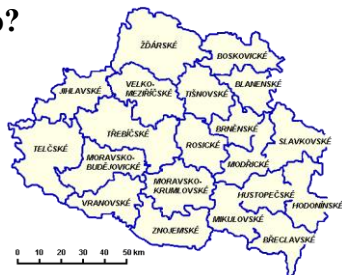
Cíl mám stále jediný – aby diecéze byla živým organismem. Všichni jsme stále na cestě, ale protože cíl není statický, není možné dívat se na „tachometr“ a říkat si, jak pěkně nám to jde. Diecéze je mnoho lidí a cesta je pro každého jedinečná.

Jak hodnotíte z pohledu téměř dvou set padesáti let působení brněnského biskupství?

Je těžké hodnotit zápas před závěrečným písknutím. Věřím, že ho neprohrájeme. Ale dá to ještě zabrat.

Co byste chtěl, aby po vás zůstalo?

Živá a, dá-li Pán, kvetoucí diecéze.

Na co se těšíte?

Na sníh, mráz a dlouhé noci. Na jahody a rozkvetlé stromy. Na teplo, slunce a hory. Na barevné stromy a nové víno. Na setkávání s lidmi dobré vůle. A na mnoho dalších krásných věcí. A jednou na setkání s Pánem.

Zprávy Kolpingovy rodiny

Římskokatolická farnost a Kolpingova rodina uspořádaly opět charitativní sbírku dárků pro děti v akci „KRABICE OD BOT 2019“. Vybralo se celkem na 300 dárků. A putovaly do Azylového bydlení pro matky s dětmi v tísní v Moravském Krumlově, do Azylového domu Kyjov, do Krizového centra pro děti a dospívající Brno, do Armády spásy Brno. Sociální pracovnice Orgánu sociálně-právní ochrany pomohly s rozvozem dárků jak na Moravskokrumlovsku, tak na Znojemsku. Dárky od nás potěšily i maminky, které se v nepříznivé situaci rozhodly své dítě donosit a našly útočiště v Bytech Na počátku. Všem dárcům děkujeme a věříme, že se nám podaří akce zopakovat i letos.

Rádi bychom pozvali naše milé farníky a sousedy i k dalším akcím:

V sobotu 21. 3. 2020 od 14 hodin uspořádáme První krumlovský swap v galerii Knížecího domu. Jde o sousedskou výměnu nepotřebného pěkného oblečení, různých věcí z domácnosti, sportovních potřeb, hraček a dětského oblečení.

V sobotu 4. 4. 2020 se tak jako i v jiných městech naší země připojíme k akci Uklid'me Česko – Uklid'me Moravský Krumlov. Ve 13 hodin máme sraz na autobusovém nádraží a budeme uklízet kolem řeky, možná i v Borovičkách a zakončíme opékáním špekáčků na Farmě nad Zámkem. Zvířátka z farmy nám budou pomáhat – lama nebo poník povevou vozík s našimi batůžky a pitím.

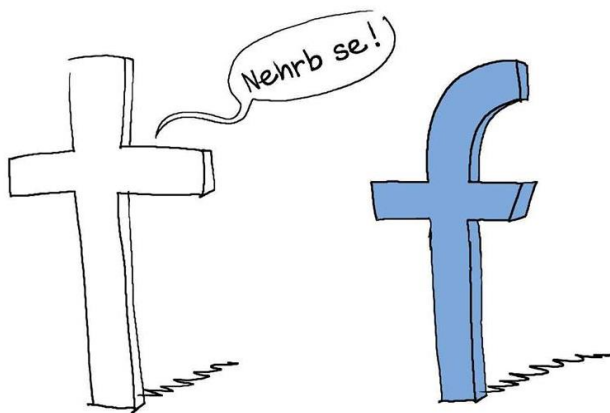
V pátek 5. 6. 2020 bude i v Moravském Krumlově Noc kostelů. Který z našich kostelů bude otevřen, bude překvapením.

Na prázdniny od 3. do 10. 7. 2020 opět připravujeme letní táboření pro děti a třeba i rodiče či prarodiče na základně pod Templštýnem. Snad se za námi i letos přijde podívat otec děkan Pavel a možná budeme moci slavit mši svatou nad vrcholky stromů.

Děkujeme za Vaši dosavadní podporu a těšíme na setkávání se s Vámi!

Posílám pozdrav za celou Kolpingovu rodinu Mor. Krumlov.

/Drahomíra Nečasová/

Slavení Velikonoc

	M. Krumlov	Rakšice	Petrovice	Kadov
Předvelikonoční svátost smíření	Pondělí 6. 4. 17:00 - 18:15	Sobota 4. 4. 17:15 - 17:55	Čtvrtek 2. 4. 17:00 - 17:55	Neděle 29. 3. 10:35 - 10:55
Zelený čtvrtek 9. 4.	19:00	—	17:00	—
Velký pátek 10. 4.	15:00	—	17:00	—
Bílá sobota 11. 4.	21:30	—	19:00	—
Boží hod velikonoční 12. 4.	9:00	—	7:30	11:00
Pondělí velikonoční 13. 4.	9:00	—	7:30	—
V Rokytne bude bohoslužba ve středu 15. 4. v 18:00. Getsemanská zahrada bude k soukromé modlitbě otevřena na Zelený čtvrtek v Petrovicích do 19 hodin, v Krumlově do 21 hodin. Adorace u Božího hrobu bude probíhat na Bílou sobotu v Krumlově od 7:30 do 15:30, v Petrovicích od 9:30 do 18:45. Nácvik ministrantů bude probíhat v M. Krumlově na Velký pátek v 10 hodin a na Bílou sobotu v 15:30.				

Kalendář plánovaných akcí

Březen:

20. 21. 3.: „24 hodin pro Pána“ Zrušeno v důsledku karantény.

29. 3.: 15:00 **setkání lektorů** v Moravském Krumlově (více na str. 26)

Duben:

2. 4.: 8:30 velký předvelikonoční **úklid** v kostele Všech sv.

4. 4.: 8:30 v Brně **Diecézní setkání mládeže** s otcem biskupem

4. 4.: 15:00 **setkání lektorů** v Petrovicích (více na str. 26)

5. 4.: 14:00 **křížová cesta na Křížák** (za deště v kostele)

10. 4.: dobrovolná **sbírka na údržbu Božího hrobu** v Jeruzalémě

19. 4.: 15:00 **setkání rodičů a kmotrů**, jejichž děti byly v našich farnostech pokřtěny v roce 2019

Květen:

1. 5.: 16:00 **zahájení májových pobožností**

u Mariánské studánky v lese u Rokytne (v případě deštivého počasí nebo bláta v 17:30 v kostele Všech sv.)

2. 5.: **Ministrantský den** v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci (doprava zajištěna autobusem)

3. 5.: 11:00 **hlavní pout' na Floriánku**

4. 5.: 18:00 **mše sv. ke cti sv. Floriána** na Floriánku

17. 5.: **sbírka na pomoc** pronásledovaným křesťanům

31. 5.: **sbírka na charitativní účely**

31. 5.: 16:00 **zakončení májových pobožností** u Mariánské studánky v lese u Rokytne (v případě deštivého počasí nebo bláta v 17:30 v kostele Všech sv.)

~~31. 5. — 6. 6.: jarní pout' do Říma~~

Červen:

5. 6.: **Noc kostelů** (na programu se nyní pracuje)

6. 6.: 19:30 **Koncert Concentus Moraviae** ve farním kostele v MK (účinkují Anna Fusek, Gianluca Geremia)

7. 6.: při bohoslužbách pro děti **vyhodnocení soutěže** Drakobijce

od 7. 6.: možnost **zadávání intencí** na 2. pololetí

14. 6.: slavnost prvního svatého přijímání v M. Krumlově

20. 6.: 9:00 v Brně jáhenské **svěcení Jakuba Ondráčka**

20. 6.: 15:00 **farní odpoledne** na závěr školního roku

20. 6.: 19:30 **Koncert Concentus Moraviae** ve farním kostele v MK, nebude-li dokončená rekonstrukce zámecké kaple (účinkuje rodinný soubor Concierto Moreno)

21. 6.: předsunutá **sbírka na bohoslovce**

21. 6.: **uzávěrka** 4. čísla KoMPasu

28. 6.: 11:00 **pout' v Dobelicích**

Novokněžské požehnání přislíbil P. Jaroslav Mrňa, termín zatím nestanoven.

Stručný předběžný výhled na další období:

3. – 10. 7.: **táboření** pod Templštnem

konec srpna: **táborák** na konci prázdnin

28. 9.: **Rodinná olympiáda**

4. – 11. 10.: podzimní **pout' do Říma**

15. – 21. 10.: přesunutá jarní **pout' do Říma**

16. – 18. 10.: **duchovní obnova** (rok po misiích)

Začátek **přípravy na biřmování** je předběžně stanoven na jaro 2021. Biřmování by v našich farnostech mohlo proběhnout v roce 2022.

Změna vyhrazena!

Řím 2000 - 2020

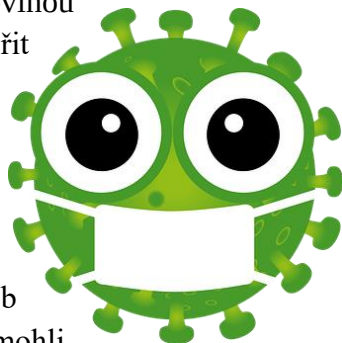
V roce 2000 jsme se zúčastnili (já a manžel) národní pouti do Říma, která se konala v rámci Velkého jubilea. Zde se konala první česká mše svatá v bazilice sv. Petra, kterou sloužil kardinál Vlk. Viděli jsme mnoho památek a zajímavostí. Setkali jsme se také s papežem, Sv. otcem Janem Pavlem II. Byly to krásné a dojemné zážitky, na které nezapomeneme. I letos se bude konat pouť do Říma. Bude to pro poutníky pěkné, poučné, dojemné. Zážitky, na které budou rádi vzpomínat. Jako my.

Přeji všem poutníkům šťastnu a požehnanou cestu.

/Anna Kašpárková/

Karanténa

Protože jsem na poslední slíbený článek do KoMPasu čekal ještě dva týdny po uzávěrcce, mohu sem dodatečně vložit příspěvek, který se týká událostí, jež nás před polovinou března zastihly. Lavinovitě se začal šířit koronavirus COVID-19, v jehož důsledku vlády států své občany chrání stále se zpřísnujícími opatřeními. Zatímco omezení různých shromáždění, včetně náboženských, na maximálně počet 100 osob předpokládalo nárůst počtu bohoslužeb tak, aby se všichni věřící na bohoslužbách mohli

prostrádat, nařízení o dva dny mladší v důsledku způsobilo naprosté zrušení bohoslužeb a pobožností. Byly zavřeny školy, nyní se zavírají obchody a restaurace. A kostely. (Co nedokázali komunisté za 40 let, dokáže koronavirus během několika dnů). Byly jsme vloženi do karantény. Slovo karanténa etymologicky pochází z francouzského *quarantaine*, což znamená „čtyřicet dnů“. Byla to doba izolace, po kterou se lidé (i zvířata) nakažení nějakou nemocí museli zdržovat ve vyhrazeném prostoru. Čtyřicet dnů. To jsou také dny postní doby. Většinou už postní dobu moc prožívat neumíme, někteří si možná ukládají nějaká odříkání, nebo zvyšují počet modliteb. Karanténa – čtyřicet dní nám letos nabízí příležitost prožít čtyřicet dní postní doby nově a skutečně.

Zatím nevíme, jak dlouho bude tento stav trvat. Může to být otázka dvou a více týdnů, ale může to být otázka, jak někteří spekulují, třeba i šesti měsíců. To by bylo dlouhých „čtyřicet dnů“! Půst od bohoslužeb, od svátostí, od společenství. Je to jakási nová forma postní doby, kterou můžeme pojmut i jako novodobý kadlub křížové cesty, jež nás má připodobnit Kristu.

Co je v tomto pandemickém stavu důležité: Nezvyknout si na život bez kostela, bez Pána Boha. I když v neděli ráno nemusím (nebo vlastně ani nemohu) vstávat do kostela, chraňme se toho, aby se z neděle, dne Páně, stala druhá sobota. Neděle zůstane nedělí i se mší svatou přes média. Chovejme se u monitoru tak, jako bychom v té chvíli byli v kostele. Neděli v tomto nouzovém režimu můžeme strávit slavením rodinné bohoslužby, četbou Písma svatého a modlitbou nad ním, poslechem nějakého

duchovního slova, modlitbou růžence a tak podobně. Pobožnost křížové cesty si udělat doma s rodinu. Vypadá to (pokud bude možné vytisknout tento KoMPas, už budeme vědět, jak se věci mají, ne jen jak „to vypadá“), že bude omezeno vycházení a návštěvy. Tak proč nevyužít telefon a nezavolat někomu, koho jsme už třeba dlouho neslyšeli – a nereptat při tom na situaci, ale povzbudit se v naději.

V KoMPasu máme kalendář akcí, rozpis velikonočních bohoslužeb a další. Nevíme ale, co z toho nám bude umožněno zrealizovat. To vše má pro nás být překvapivým překvapením.

Každopádně se spíše snažme hledat i pozitiva na současné neutěšené situaci. Možná nám tato forma „půstu“ ukáže, že spoustu věcí lze dělat jinak, šetrněji, bez hédonismu, s opravdovější láskou. Přinutí nás zastavit a zamyslet se nad soudobým stylem života. I když nemáme, pokud možno, vycházet z domu, nebude nás hlídat a kontrolovat voják nebo policista, ale bude záležet především na naší odpovědnosti, jak to dodržíme a budeme chránit zdraví své i ostatních. A to nás také může naučit, že chceme dodržovat Desatero kvůli vlastnímu bezpečí a věčnému životu, ne kvůli tomu, abych nepřišel do pekla nebo abych se z toho nemusel zpovídat. Možná nás to naučí dodržovat například pravidla silničního provozu ne jen kvůli tomu, abych nedostal pokutu. Poznáváme, že ačkoliv se nám mnohá drakonická opatření vlády nelíbí, tak ve finále chápeme, že respekt k pravidlům je důležitější než naše svobodná vůle. Možná nás tato „vnitřní bitva“ dokáže instruovat natolik, že budeme lépe připraveni na eventuální horší časy. Možná začneme být šetrnější k přírodě, možná zjistíme, že ne všude musíme být, a to ještě každý vlastním autem. Možná si uvědomíme, že spoustu věcí k životu vlastně

nepotřebujeme. Internet se naučíme využívat více na práci než na zábavu. Někteří (nejen staří a opuštění) opět pocítí, že jsou potřební – třeba při šití roušek (takové novodobé Veroniky). A možná se mnozí poučíme v oblasti hygieny. A nakonec budeme připraveni i na to, že (ačkoli má člověk právo dělat chyby a nést za ně odpovědnost) „když najdeš v krabičce poslední zápalku, je to přesně ta chvíle, kdy na chybu prostě nemáš nárok.“ Není snad toto ten pravý půst, ve kterém vyznáváme, jak se chceme obrátit, jak chceme měnit sebe a svět?

Si představte, že se takhle baví Mars se Zemí: „Ty, Země, jsi nějaká taková bledá, taková došeda. Není ti něco?“ „Ále, chytla jsem lidi.“ „To nic, to přejde.“ Tuto anekdotu jsem zařadil proto, protože jsem na internetu postřehl i takovouto úvahu: „Možná je krize kolem koronaviru definitivním momentem, kdy se generace vymění. A s ní i naše hodnoty a priority.“ Zkrátka: příroda si zatím vždycky poradila. No, snad se stihneme poučit dřív, než k něčemu takovému bude muset dojít.

Když jsem psal Úvodník pro toto číslo KoMPasu, koronavirus byl ještě daleko, někde v Číně. Nezdálo se, že by se nás to mělo nějak zvlášť dotknout. Teď jsme varovně přesvědčeni, že COVID-19 je vlezlejší než zima. Nedopust' me ale, aby byl vlezlejší než krásná a libá melodie, byť může zpívat o pústu a o kříži. Jak říká svatý Augustin: „Zpívej a kráčeš dál.“

Bud' me k sobě navzájem ohleduplní a chraň me (nejen) své zdraví, včetně zdravé víry. A modleme se (třeba na dálku spojení s ostatními denně ve 20 hodin v modlitbě růžence), abychom Velikonoce mohli slavit již bez omezení. /o. Pavel Vybíhal/

Jak jde čas ...

Postní doba – třetí týden probíhá,
Velikonoce nám co nevidět spadnout do klína.
Zdá se to jako včera, kdy jsme prožívali intenzivní program misíí,
po týdnů v nás všech zůstalo plno vzájemné a Boží lásky a spousta
nadějí.

Poté dušičkové období na řadu přišlo,
bez přímluv a modliteb za zemřelé se neobešlo.
Uplynul další měsíc a začínal advent a těšení se na Vánoce,
nadcházet čas, ten nejkrásnější v roce.

Dlouhé čekání je u konce:

Hurá! Jsou tu Vánoce.

Štědrý večer a čas narození Ježíška nastává,
radost, pokoj a láska v našich srdcích zůstává.

Uběhl další týden a je tu nový rok,
snad s Božím požehnáním přinese nám zdraví a pevný krok.
A nesmíme zapomenout na Artura a jeho boj s drakem,
na to je potřeba rozvaha a pomoc poutníka, toho neodbude pouhým
prakem.

A najednou jsme na začátku a zároveň u konce,
opět se vracím k tomu, že brzy budou Velikonoce.
Bohužel naše životy a celou postní dobu zasáhl zákeřný vir,
stalo se, čeho se každý obával, je tu Koronavirus.
Modlitba společenství věřících je naší největší silou,
spojme se v ní všichni, jak nás vyzývají každý večer v 8 hodin,
společnou vírou.

A tak nezbyvá než nám všem popřát,

ať vše ve zdraví přečkáme a můžeme se společně již na Velikonoce v kostele setkat.

/Dana Lamlová/

Svátosti a svátostiny v roce 2019

Bůh mocně působí ve svátostech a skrze svátostiny také zaslubuje zvláštní ochranu. V této rubrice jsou (nejen) jména těch, kteří v roce 2019 některé ze svátostí a svátostin v našich farnostech přijali, případně za jejich přijetí Bohu děkovali. Tento sloupek nemá pro nás mít jen orientační charakter, ale především má povzbudit k modlitbě za ty, kteří jsou – ať už v kterékoli části této rubriky – jmenováni, a za jejich rodiny. Vzhledem ke GDPR jsou uvedeny pouze informace, které jsou veřejné v ohláškách.

/o. Pavel Vybíhal/

Přijetí do katechumenátu

1. Jitka Kounická – přijata 24. 2. v Kadově

Křty

1. Antonín Pavel Král – pokřtěn 20. 1. v M. Krumlově
2. Zuzana Nováková – pokřtěna 20. 4. v M. Krumlově
3. Josef Kopeček – pokřtěn 21. 4. v M. Krumlově
4. David Novák – pokřtěn 21. 4. v M. Krumlově
5. Vallery Pavlína Nováková – pokřtěna 12. 5. v M. Krumlově
6. Šarlota Nikola Zedníková – pokřtěna 26. 5. v M. Krumlově
7. Eliška Alžběta Buchalová – pokřtěna 7. 7. v M. Krumlově

8. Denisa Ester Kounická – pokřtěna 14. 7. v Kadově
9. Jakub Jan Hájek – pokřtěn 25. 8. v M. Krumlově
10. Jana Králová – pokřtěna 27. 10. v M. Krumlově

1. sv. přijímání

1. Zuzana Nováková – přistoupila 20. 4. v M. Krumlově
2. Martin Kudláček – přistoupil 9. 6. v M. Krumlově
3. Eliška Raboňová – přistoupila 9. 6. v M. Krumlově
4. Amálie Wünsche – přistoupila 9. 6. v M. Krumlově
5. Petr Čech – přistoupil 3. 8. v M. Krumlově

Biřmování

1. Zuzana Nováková – biřmována 20. 4. v M. Krumlově

Svatby

1. Oldřich a Ludmila Vašákovi – církevní zplnění civilního manželství 17. 1. v M. Krumlově
2. Jakub Sojka a Tereza Vespalcová – oddáni 4. 7. v Petrovicích
3. Petr Čech a Markéta Coufalová – oddáni 3. 8. v M. Krumlově
4. Jakub Látal a Iva Fraňková – oddáni 31. 8. v M. Krumlově
5. Martin Tumpach a Michaela Grunová – oddáni 31. 8. v M. Krumlově
6. Zdeněk Kočí a Veronika Kovářiková – oddáni 28. 9. v M. Krumlově

Výročí svatby

Za 30 let života v manželství při mši sv. děkovali Mandátovi ml.,
za 50 let společného života při mši sv. děkovali manželé Vavříkovi,

za 60 let společného života při mši sv. děkovali manželé Braunerovi, manželé Mandátovi st. a manželé Hustákovi.

Pohřby

1. Marie Verostová – pohřbena 1. 2. v Rokytne
2. Bohuslav Horký – rozloučení 2. 3. v M. Krumlově, pohřben v Brně
3. Libuše Šedová – pohřbena 9. 3. v Petrovicích
4. Rudolf Dočkal – rozloučení 19. 3. v M. Krumlově
5. František Čech – pohřben 26. 4. v Petrovicích
6. Marie Papulová – rozloučení 23. 5. v M. Krumlově
7. Vladimír Václav Říha – pohřben 12. 8. v M. Krumlově
8. Jindřich Tručka – pohřben 17. 10. v M. Krumlově
9. Antonín Sobotka – rozloučení 19. 10. v Petrovicích, pohřben v Rybníkách
10. Marie Plíšková – pohřbena 16. 11. v M. Krumlově

Kněží - hosté, kteří u některého z našich oltářů slavili mši svatou

P. František Alexa ze Žerotic, P. Jiří Bradáč z Běhařovic, P. Pavel Bublan ze Znojma, P. Jan David z Fulneku, P. Josef Dvořák z Hostěradic, P. Jan Fiala z Olbramovic, P. Roman Frič ze Židlochovic, P. Pavel Kafka z Brna, P. Pavel Klouček z Višňového, P. Pavel Kopecký z Čebína, P. Jan Kovář z Hrotovic, P. Pavel Krč z Horních Dubňan, P. Klement Václav Kříž z Šebkovic, P. Pavel Merta z Miroslavi, P. Slavomír Peklanský z Jám, P. Vít Rozkydal z Loděnic, P. Radoslav Skupník z Českého Těšína, P. Karel Slanina z Dobřínka, P. Václav Slouk z Brna, P. Vladimír Tetřal ze Střelic.

Počet mší sv., které v jednotlivých kostelích a kaplích našich farností slavil pan děkan (mší sv. bylo na některých místech odslouženo více, a to hostujícími kněžími):

M. Krumlov – Všech sv. 243, M. Krumlov – sv. Bartoloměj 17, M. Krumlov – sv. Florián 3; M. Krumlov – DPS 12; Rakšice 48; Rokytná 13; Petrovice 108; Kadov 52; Dobelice 3; (61 mší sv. sloužil o. Pavel v dalších kostelích mimo naše farnosti)

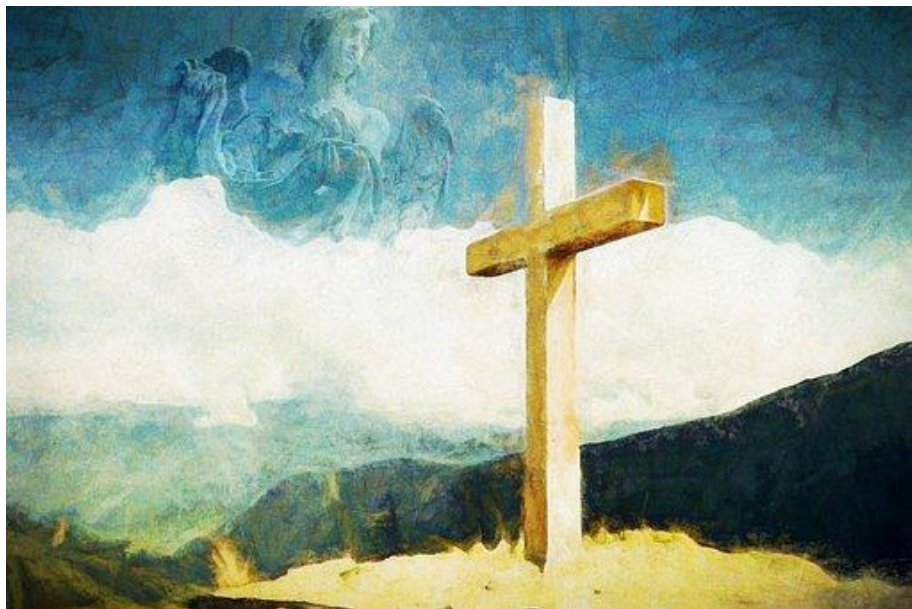
Povzbuzení na týden

A opět jsou tu povzbuzení na týden, která vyplynula z nedělních kázání:

- ❖ Když nás zmáhá hříchu zlost, slyšme rozkaz: „Tak už dost!“
- ❖ Hrozby i sliby Antiocha nezlomí víru toho hocha.
- ❖ Bůh je dobro, říká víra. Zlo je nic – tak jako díra.
- ❖ Srdce lidské je Mu lůnem, totéž srdce je Mu trůnem.
- ❖ Procento po procentu věnuji svůj čas adventu.
- ❖ Adventní proroctví nese nový proutek z kmene Jesse.
- ❖ Na koho čeká duše má? Na Krista, který přijít má.
- ❖ V jeslích ještě Dítě není. Ale to se v týdnu změní.
- ❖ Rodinná láska by měla přitáhnout i do kostela.
- ❖ Moudrý radost v dobrém vidí, lepší druhým nezávidí.

- ❖ Vodou křtu se smývá vina, služebníka mění v syna.
- ❖ Když se nejistoty množí, ukaž: „Hle, Beránek Boží.“
- ❖ Papír, tužka, pevná židle, s Knihou knih – to je Rok Bible.
- ❖ I když hněv už duší třese, Simeon nám pokoj nese.
- ❖ Světlo zhasne pod nádobou. Víra je světla obdobou.
- ❖ Život, či smrt? Oheň s vodou? Vol cíleně, ne náhodou.
- ❖ Odveta zub za zub bere, mírnou tvář vztek nepřepere.

/o. Pavel Vybíhal/

Drama křížové cesty

Aby mi ke správnému seskládání KoMPasu vyšly stránky, musím ještě něco přidat. A tak jsem se rozhodl Vás v závěru 3. čísla našeho občasníku pozvat na křížovou cestu do jedné z mých předešlých farností, do Sulkovce. Tam jsme s mládeží každý rok hráli pašijovou hru. V roce 2017, z důvodu malého počtu ochotníků, jsme sehráli „jen“ křížovou cestu po vesnici. Už jsem se vzdával myšlenky, že se mi něco podaří napsat, ale na naléhání mládežníků jsem s Duchem Svatým složil následující scénář. A, stejně jako každý rok na pašije, nechal jsem se zarůst vousem a ujal se čestné role Ježíše. Každé zastavení má nejen monolog pro svou postavu, ale i své konkrétní místo v obci. Samotný text otištěný v KoMPasu nikdy nenavodí potřebnou atmosféru, nicméně se v tomto čase *quarantaine* (termín vysvětlen v příspěvku „Karanténa“) můžeme, chcete-li, vypravit na Kalvárii jinou cestou, než nám nabízí izolace v důsledku koronaviru.

Jsem zde.

Stojím na soudním dvorci a mraky jsou tak nízko.
A takový divný pocit mám, co nebyl-li kdy blízko.

A kdosi na mě křičí: „Spravedlnost kuj!“

A všichni pořvávají: „Křižuj! Ukřižuj!“

„Hle, člověk. Na něm se chcete vylát?“

Je váš. Já si myji ruce.“ Já Pilát.

Jsem zde!

A nebudu to dřevo držet dlouho!

Tu máš na své rameno, ty po spasení touho!

Ty kterýs chtěl dát napít a přitom neměl vědra,
tak nezdržuj a nalož si ten kříž na svá bedra!
Vezmi si kříž tento, s ním kříž můj a všech, kdo říkají, žeš Spasitel.
To ti přikazuji já. Já vojska velitel.

Jsem zde.
A nedovolím někomu se válet.
Alef, bét, gimel a dálet ...!
Každý chlup mi z těla líná,
když nechceš jít, kůže líná!
Vrazím do tebe ten bodec troják,
přinutím tě jít. Já voják.

Jsem zde.
Chtěla bych Tě držet v dlaních, jako kdyžs byl malý.
... Však tu naši blízkost dálka pyšných halí.
Ty stoupáš vstříc nebesům, však hrud' zla nohy víže,
chci vzít Tě v náruč celého, včetně toho kříže.
Ráda bych jako v Betlémě pěla Tobě „Gloria“.
Však nemohu nic než mlčet. Já máma. Já Maria.

Jsem zde.
Přecházím pole a ulice pod Golgotou.
Upocen prací prodírám se lidí zátopou
a vtom! Kdosi mě uchopí a smýká mnou,
dvě břevna zkřížená nad hlavou se mi dmou.
Nevím jak, nevím proč jsem vržen do té arény.
- Vidím oči odsouzence a pochopím – já, Šimon z Cyrény.

Jsem zde.

Bezbranná v té válce s tímto moriturem,
co loučit se má se vším tak jak Abram s Urem,
tvář upocenou. A krve co je na ní!
Nabídnu mu roušku svou. Ta bude mou zbraní
tam, kde po lidskosti prázdnem zeje nika.
A právě tam stojím já. Já Veronika.

Jsem zde.

Jsem bez Petra a Jakub chybí taky.
Jsem tady – zavalen rozpaky,
když Mistr a Pán při zemské tíži vězí,
a vidím tu krutost, tu surovost bez mezí,
jakou kdys Josefovi přál Ašer, Gad i Dan.
Nevím, co mám dělat – Tvůj apoštol, já Jan.

Jsem zde,
 abych plakala a rukama lomila,
 abych bolest kříže hříchů lítostí svou zlomila.
 Není však ta lítost jen slušnou povinností,
 zatímco ten kříž drtí kost za kostí?
 V mých slzách stud i láska, věř, je odrážena,
 když mám plakat nad sebou – já, pokáraná žena.

Jsem zde.
 A mám bít toho, který už nemůže.
 Je mi ho líto, ale povinnost mě přemůže,
 a kopanec mou nohou v svém těle opět hostí,
 můj vojenský mundúr propast nepřemostí,
 tu propast, z níž ten vězeň už jen tiše sténá,
 tu rokli, jež z rozkazu hloubím – já, otrok beze jména.

Jsem zde.
 Na Kalvárii. Tak jako z vás každý jeden.
 Žhne zde peklo i zraje Eden!
 Hřmot párání zde třaská trhem,
 metáme los jedním vrhem.
 On ať prostý je, já však k platu
 mám prémii. Já, výherce Jeho šatu.

Jsem zde.
 A povzbuzuji trýznitele:
 „Tlučte! Křížujte! Chlapci, skvěle!
 Způsobte Mu strašnou bolest
 pro mou radost. Pro mě – pro Lest.“

Nabídnu Mu sestup z kříže – bez vzkříšení.
Vyrvu Bohu všechny duše – já, Poslední Pokušení.

Jsem zde.
Zabezpečen v kříže kotci.
A odevzdám svou duši Otcí,
v oběť jako v klasu zralém
nesu sulkovecký Jeruzalém.
Život Tobě, kdo mi věříš,
dávám nyní – Bůh, já Ježíš.

Jsem zde.
A smím z kříže sejmut svaté mrtvé tělo.
To, jež navždy zmizet mělo,
a položit ho v matky klín.
Poté přenést do skalin
k poslednímu adié.
Já, Josef z Arimatie.

Jsem zde.
Pod křížem narozený znovu.
Už se nebojím a udělám, co udělat mohu.
Myrhou mažu Ho v upomínku,
pak k třídnímu odpočinku
dám Života Diadém.
Já Nikodém.

/text o. Pavel Vybíhal, foto Václav Frömmel/

Přejeme všem krásný a pokojný čas jarních dnů, a to i v situaci, do které jsme se jako lidstvo dostali. Ať i tento KoMPas, spolu s Pannou Marií, je nám dobrým pomocníkem na cestě k Bohu v tomto moři plném vln a vírů, s radostným očekáváním nového způsobu života hned na druhé straně kalvárského vrcholu.

/foto o. Pavel Vybíhal, pohled z fary na Měsíc nad Floriánkem/

Děkujeme všem, kteří se podíleli na vzniku tohoto 3. čísla, všem, kteří se nechají četbou KoMPasu nasměrovat a kteří nás budou podporovat, a těšíme se na Vás i na Vaše příspěvky v dalším čísle!

Pro vnitřní potřebu vydávají římskokatolické farnosti Moravský Krumlov, Petrovice u Mor. Krumlova a Kadov u Miroslavi

Odpovědný redaktor: o. Pavel Vybíhal

Příspěvatelé:

Tatiana Himerová, Karel Hlávka, Zdenka Illková, Martina Jandlová,
Anna Kašpárková, Jitka Kounická, Dana Lamlová, Jiří Mandát,
Drahomíra Nečasová, Jakub Ondráček, Milena Sochorová

Autoři fotografií:

Leopold Dufek, Radmila Dvořáková, Václav Frömmel, Iva Horálková/Člověk a víra, Vít Kobza, L'Osservatore Romano, Martin Punčochář, Alena Šedrlová, o. Pavel Vybíhal, Irena Závišková

Fotografie na titulní straně:

Martin Punčochář, z vánočního představení dětí

Jazyková korektura:

Marie Havířová, Drahoslava Rybová, o. Pavel Vybíhal

Ilustrace: Pixabay & **Design:** o. Pavel Vybíhal